

Derimod kan det ikke andet end være mig kjær, om den ærede Forslagsstiller kunde paa en eller anden Maade berørte, at Thinget udtalte sin Mening om disse Forhold; mange af de Herrers staae jo disse Forhold saa nær, at det vilde være Ministeriet meget kjær at erfare, hvorledes Sagen stiller sig, naar den sees fra den Side.

Mod Forslaget, som det foreligger, kan der efter min Formening reises endel Indvendinger. Efter de nugældende Bestemmelser ere de Kaldsberettigede bundne til de 3 Ansøgere, der indstilles af vedkommende Sogneforstanderskab, og man vilde derfor gjøre denne Indstillingsret noget ubestemt, naar Skoledirectionen efter Omstændighederne kunde tage Hensyn eller ikke tage Hensyn til de Indstillede; der mangler derfor en Bestemmelse om, hvorledes man skal gaae frem, naar der mellem de 3 Indstillede er een, som ikke har været 3 Aar i det Embede, hvorfra han ønsker sig forflyttet, om Directionen da skal vælge en af de andre 2, eller om Sagen skal sendes tilbage, for at vedkommende Sogneforstanderskab kan komme med en ny Indstilling. For at gennemføre Lovens Bestemmelser, vil der altsaa udfordres nærmere Regler for de temmelig forviklede Forhold, som ville opstaae. Naar f. Ex. vedkommende Sogneforstanderskab ikke har fundet sig opfordret til at tage Hensyn til Tjenestetidens Varighed paa et Sted, skal det saa bestemmes, at Skoledirectionen skal tage dette Hensyn? Hertil kommer nu, at den omhandlede Bestemmelse efter min Mening er næsten aldeles betydningsløs, thi der er meget hyppigt en Concurrence mellem de forskjellige Myndigheder. Det er jo nemlig ikke givet, at den, der søger og i 3 Aar har været i Embedet, boer i Provstiet; Sogneforstanderskabet seer naturligviis nærmest paa, hvad der har særlig Interesse for det — ja, det burde være anderledes, men saaledes ere vi Mennesker nu engang — det seer kun paa at faae en saa dygtig Lærer til sin Skole, som det efter Omstændighederne er muligt; det bryder sig ikke om, at denne Mand maaskee kun i en me-

get kort Tid har været paa et andet Sted — hvis det bekymrede sig derom, vilde det jo ikke indstille ham. Hvad dernæst Skoledirectionen angaaer, da bryder den sig egentlig kun om at forsyne Provstiet med dygtige Lærere; kan den til en Skole, til hvilken det er vanskeligt at faae Lærere, faae en dygtig Lærer, vil den ikke bryde sig om at tage en saadan fra et andet Provsti uden Hensyn til, hvor kort eller længe han har været i Embedet. Det vilde derfor under alle Omstændigheder være nødvendigt, at Forslaget blev noget omændret, for at der kunde have sig klare og tydelige Regler med Hensyn til visse forekommende Tilfælde; — men jeg troer iøvrigt, at selv om Forslaget blev omændret saaledes, vil det dog ikke fyldestgjøre de Formaal, som den ærede Forslagsstiller har sat sig, hvorimod den af mig antydede administrative Forholdsregel efter min Mening langt sikkrere vilde føre til det tilsigtede Maal. Jeg skal derfor aldeles overlade til det ærede Thing, hvorledes det videre vil behandle denne Sag; i den Skikkelse, hvori Forslaget nu foreligger, egner det sig, efter min Formening, ikke til at ophøies til Lov.

Kraiberg: Saavel med den høitærede Kirke- og Undervisningsminister som med den ærede Nøgdsmand, der har indbragt nærværende Lovforslag, er jeg aldeles enig om det Mislige, det vilde være for en Skole, naar den meget ofte skulde skifte Lærere; thi Skolelærerens Virksomhed er netop af den Art, at han først vinder det rette Herredømme over sin Stilling, naar han har været saalænge ved Skolen, at han har lært Børnene tilstrækkeligt at kjende og navnlig har vundet Indgang hos Forældrene og er kommen i Besiddelse af deres Tillid. Jeg begriber derfor meget godt, at man navnlig i saadanne Communer, hvor Skolelærerembederne ere smaae, har fundet sig særdeles trykket ved den hyppige Forflyttelse af Lærerne, som har fundet Sted i de senere Aar; men hvad dette Unde angaaer, betragter jeg det, saaledes som det ogsaa er blevet ytret af den høitærede Minister, som forbigaaende.